XLVIII



Naid R. 53–56.

30/10 1890.

Przegląd Tygodniowy r. 1879.

Stanisław Mirecki z krakowa obej-
muje lekcye śpiewu w konserw. Warsz.
Henryk Wieniawski dawał koncert
w Wilnie i Mińsku i powraca się w-
padaniu ost. po Conservatore
Michał Hertz wykończywszy nową o-
perę „Gwiazdkowie" przedstawił ją
dyrekcyi teatrów. (N 1.).
Juliusz Zarębski przygotowuje kon-
cert na którym wystąpi i gra na for-
tepianie o podw. klaw. (N 5).
Sadowska wystąpiła w Moskwie w Aidzie.
G. Lewita przybył do Warsz. i objął
prof. naucz. fortep. w konserwat.
Mieczysław Horbowski koncerta.
W Żytomierzu 16 i 19 stycznia br.
Juliusz Zarębski wraca z zagra-
nicy z panem Wandel [illegible]

2.

Koncerta na których grał na fortepianie klawiatrowe (od N° 7).

Jan Kleczyński wystąpił z szeregiem odczytów z przykładami i wykonaniem dzieł Chopina.

We wspomnieniu wyrazistej p. Ludwiki Mildowskiej dwa mazury „Za mną szło życie" „Siała baba" i dwie piosenki „Marzenie" „Trud".

Wanda Bogdani śpiewała lamy (w podróży) po Węgrzech (od N 11).

Zbigniew Górski wraca z Kairu do Warszawy z koncertów (od N 17).

Panna Romanowskiego wydała „Patrona" Elżbiety Bogusławskiej „Jedno słówko" Kaczkowska i „Tęskno" ... Kami. (od N 19)

Henryk Wieniawski wyjeżdżając, ... udał się z Odessy do Londynu. (od N 20).

Wyszedł z druku polonez pros. Sosnkowskiego „Pytanie i odpowiedź" i Bogd. Borkowskiego „Wiosna, nam" (nokturn).

Zaborowski i Wasilewski zaangażowani do Lizbony na 8 miesięcy (№ 29).

Zmarł ś.p. Wincenty Danek naczelny prokurator we Lwowie lubownik muzyki i kompozytor.. (№ 30).

Wł. Wiemiec napisał Ojcze nasz na głos solowy z kwartetem i organem oraz Gloria na 4 głosy.

W Eldorado przedstawiono nową operetkę Szobera „Piekło" z muzyką Sonnenfelda. (№ 33).

Ludwik Wierzbicki zaangażowany do opery w [illegible].

Stefan Kozakowski wszedł jako współredaktor do [illegible]

p. Grabińskiego zamierza zimę prze-
pędzić w Kielcach.
Gumiński(?) bawi w Warszawie i
zamierza wyjechać do Paryża,
urządziwszy(?) do końca zimy(?) koncert ze
swych kompozycji. (N 37).
Teatr(?) nasz w Kołomyi urządza ...(?).
Dyr. Przemyskiego Tow. Muz. p. Wiatr(?)
skomponował chór do słów Pola
„Mazur" i posłał Sokołowi(?) Kra-
kowskiemu. (N 41).
Teresa(?) Petrowicz koncertowała
w Petersburgu z powodz.
Tymoteusz Adamowski wyjechał
do Ameryki na koncerty. (N 42).
Mochniacówna(?) wystąpiła w
Moskwie w Aidzie lecz bez po-
wodzenia. (N 43).
Melania Wiączkowska(?) i ...(?)

z koncerty z Sarasatem w
Poznaniu Wrocławiu Berlinie
i Dreźnie.

Próbna audycya Leska mężowego
w miejsce Kossińskiego nie objęła
Kleczyńskiego (N 45).

Rok 1880 Przegl. Tygodniowego
brakuje.

Przegląd Tygodniowy z 1881.

Wanda i Jadwiga Bolewskie
wystąpiły w Lwowie

Józef Pieliński kompozytor w
Paryżu nie skończył dotąd
opery „Zemsta". (N 2).

Stolzman Przybylińska i Sznur.
Iermann wystąpiła w roli Ma-
łgorzaty (Hugonoci) w Nicei (45)

B. Hanowicz zaangażowany przez
impresaria Hall na podróż

artyst. po Szwecyi i Norwegii (N 12).
Barcewicz po koncertach we
Dreźnie, Lipsku, Berlinie wy-
stąpił w Poznaniu. (N 15).
W Poznaniu mają grać dra-
mat W. Pola „Powodzi" z muzy-
ką Gumiowicza
Na krakowskiej scenie przed-
stawiono obrazek dramatyczny
p. Dobrowolskiego „Kąkol" z muzy-
ką [illegible] Ziemińskiego (N 17).
Józef Wieniawski koncertuje w
Szwecyi i Danii. W Paryżu w
sali Herza odegrano całe wstępy
opery Antoniego [illegible]
„Marcella" i Tańca Dziewczynek
z zapałem (N 18).
Nakładem Adama [illegible] i Ko
wyszły trzy utwory Paderewskiego

„Gavotte" [illegible] i [illegible]ma-
[illegible]. (№ 26).

Zmarł w Warszawie [illegible] Sz-
skrzypek ociemniały znany z kon-
certów w przeciągu 20 lat.

[illegible] [illegible] koncert w 6.
tygodniu. (№ 38).

Ignacy [illegible] po ukończe-
niu konserwatoryum w Wiedniu
zaangażowany do ~~Warszawy~~ Sztokholmu warsza-
wianin. Wyszły „Zasady
gry fortepianowej" przez Antoniego
Ostrowskiego (trzecie)
(№ 42).

Józef Wieniawski bawiący w
[illegible] w przeciągu [illegible] na
fortepian i [illegible]

[illegible] w [illegible] w [illegible]
[illegible] [illegible]. (№ 43.

Wyszło 2 Preludyi Żeleńskiego

w Comedie Parisienne granym pod nazwą „Madame Gregoire“ z muzyką Okołowicza (N 49).

Przegląd tygodniowy w 1882.

Antoni Sygietyński napisał muzykę do nowej operetki pt. „Anastazie Tibourdin“ (N 1).

U Hösicka wyszła „Sonata na skrzypce (C minor) przez Wł. Górskiego

W Lipsku dawała koncert z powodzeniem Walerya Jasińska z Poznania.

Przybył do Warszawy z Afryki, Da p. Michał Zawadzki kompozytor, który dawał koncerta (N 18)

prof. Lewicki otwiera n. [illegible] w Warszawie. (N. 27)

Jan Gall wyjechał [illegible]

Dwa udatne utwory na 4 głosy męskie „Tact" i Walcerzgosany
W Londynie wyszła partytura muzyki Ferdynanda Hillera do opery Koszyk na Ostrowskiego Wiosław (kosztuje 4 fl 50 ct) (№ 28).
pianista Domaniewski jako uczeń Konsw. Petersburskiego otrzymał mały złoty medal (№ 29).
P. Kochowicz występuje jako primadonna w operze w Buenos Ayres (№ 31).
W Bolle-onne przedstawiają sztukę ludową „Wiara Nadzieja Miłość" Anczyca z muzyką Zygmunta Noskowskiego. (№ 34.
Melania Wieczorkowska wróciła do Warsz., gdzie studyowała prowadzonych w dziale muzy teoretycznej (?) [illegible] Wieniawa. (№ 34).
W Rzymie p. Józef Milewski założył orkiestrę skrzypaków litewskich. Ma on

zamierza wydawać pismo literackie. (40)
„Marsz orkiestralny" Wł. Żeleńskiego
wykonano w Krakowie (№ 42).
Baranowska zaproszona do Petersburga
i Moskwy dla nauczania uczniów w kon-
serwatoryach [illegible] Rubinsteina.
Tow. muz. w Kaliszu święciło 25-lecie,
na które 80 członków. (43).
Wasilewski i Łabunowski członkowie
opery w Moskwie zostali dobrze przy-
jęci [illegible]. Baranowska zo-
stała uzyskana. (№ 44).
Natorska śpiewa z powodzeniem w
operze w Sztokholmie. (przed tem była w Warszawie.)
Matuszyńska śpiewaczka dotąd w
Bergamo przeniosła się na scenę
w Sassari (Sardynia.).
Maryja Tyberg jako wykształcona
we Francji przybyła do Lwowa
(№ 44).

ukraiński kompozytor Stachowski
napisał operę Mazepa.
Gruniewicz umarł w Poznaniu (49).

Przegląd tygodniowy r. 1883.

Prz. T. N 8 z 25 lutego 1883.

Ryszard Wagner urodzony w Lipsku
22 maja 1813. Zapisano w latach mło-
dzieńczych przerzucił się z zamiłowaniem ro-
bie z zapałem naukę muzyki u Weinli-
ga. Rewolucya 1830 natchnęła młodo-
go artystę do napisania uwertury.
Następnie pracował jako dyrektor orkie-
stry w Magdeburgu, Królewcu i Rydze
a także wczesne jego kompozycje nie
zdradzają przyszłego mistrza. Pierwsza
jego opera „Liebesverbot" wystawio-
na w Magdeburgu 1836 nie miała po-
wodzenia, owszem zniechęcony udał
się z młodą żoną Minną Planer

w podróży okrętowej, która do pomyśl-
nych pod względem finansowym za-
liczyć nie można. Kolejno po pobycie
w Królewcu krótko udał się
najpierw do Londynu potem do Paryża.
W ostatnim miesiącu mimo pomocy
Meyerbeera zagościła u Wagnera bieda,
której się nie mógł pozbyć jakkolwiek
pracował usilnie. W tym czasie ukoń-
czył on był dwie opery „Rienzi"
i „Der fliegende Holländer" W r.
1842 opuścił Paryż udając się do
Drezna, gdzie Rienzi został wystawio-
ny a wkrótce potem także „Der
fliegende Holländer" pod dyrekcją
samego kompozytora, mianowanego ba-
[illegible] kapelmistrzem nadwor. teatru.
Stąd też taki zyskał sławę dobrego kie-
rownika orkiestry i wystawił opery

Drezda. W r. 1845 po raz pierwszy uj-
rzał światło kinkietów „Tannhäuser"
nie sprawiwszy oczekiwanego przez
kompozytora wrażenia, co jednak
nie zniechęciło Wagnera do pracy
nad Lohengrinem.

[illegible] nie przeszkadzała Wagnerowi
do brania czynnego udziału w życiu
publicznem. Rok rewolucyjny 1848
zastał go w Dreźnie a królewski dyrek-
tor orkiestry nie wahał się przyłączyć
do demokratów i współdziałać w
majowej rewolucji. Gdy w r. 1849
wojska pruskie stłumiły rewolu-
cję, Wagner uniknąwszy grożącej
mu śmierci, wyjechał do Zurichu
gdzie napisał swe główne dzieło
„Das Kunstwerk der Zukunft"
z którego to kształtu utworzona

wspaniałe słowo i Zukunftsmusik -
jako określenie kierunku artystycz-
nego R. Wagnera.
Pobyt w Szwajcaryi nie należał.
Do wesołych i byłby bardzo smut-
ny gdyby nie Liszt, który się zajął
z biegiem, i mimo przeciwno-
ści wystawił w Weimarze „Tann-
häuzera i Lohengrina” które te
opery ukazały się kolejno na wszy-
stkich scenach niemieckich.
W owym czasie wydał Wagner swe
dzieło „Oper und Drama” w którem
zawarł swoją teoryę o współdziała-
niu wszystkich gałęzi sztuki
w dramacie muzycznym. Z no-
wą operą „Tristan und Isolde”
udał się do Paryża jednakże bez-
skutecznie, mimo a może wła-

znie z powodu protekcji Napoleona III
Po otrzymaniu amnestji Wagner
przebywał od r. 1864 w Wiedniu a na-
stępnie przez dwa lata w Monachium.
W r. 1871. ogłosił program przedsta-
wienia opery: Ring des Nibelun-
gen w Bayreuth, zaś celem zbu-
dowania teatru i zebrania potrze-
bnych środków potworzyły się w
Niemczech i Anglji tz. „Wagner
Verein" które przez wspiera-
nia muzyki Wagnerowskiej zbiera-
ły potrzebne składki. W r. 1876 odbyło
się pierwsze przedstawienia
„Nibelungenringes" podzielone
na czterech osobnych wieczorach.
Ostatniem dziełem znanego już
mistrza „Parsifal" który to
utwór sam Wagner uważał

za ostatni wyraz swej twórczości.
Mimo pewnego wieku, Wagner był
czerstwy i dzielny do ostatnich chwil
a śmierć zaskoczyła go nagle w
Wenecji d. 13 bm. Ciało zabalsamo-
wano i przewieziono do Bayreuth.
Pogrzeb był nader okazały; za-
trumną złożono 1400 wieńców.

A. G.

Pr. Tyg. N 18 z 6 maja 1880.
Przedstawiono u nas Tannhäusera.
Tannhäuser Wagnera należy jak
wiadomo do utworów z pierwszej
jego manjery, w której jeszcze nie
wpadł w skrajność swego nowa-
torskiego systemu i swych pojęć
o muzycznym dramacie. Dlatego
też w Tannhäuserze Wagner jest
o wiele zrozumialszym i jaśniejszym

więcej zbliżony do ogólnego sposobu
traktowania oper, zacierając owe fra-
zy jak i całości muzycznych ustępów
dopuszcza jeszcze prócz chórów i en-
semble solowy, nietamowanie opie-
rając się na nieustannym nowym
przepływie i ciągłym muzycznym
dyalogu jak to ma miejsce we
wszystkich jego dziełach. Mimo
to sposób deklamacyjny przeważnie
jest użyty w Tannhäuserze a orkie-
stra bogato kolorowana jak Fla-
macham i dopełnieniem stanowi.
Rytmy są nader trudne i zawi-
kłane, modulacye jednak mniej dzi-
waczne jak w innych jego operach.
Chromatyczne interwale są często niebez-
pieczne dla śpiewaków zarówno jak
dla chórzystów. Całość partyi

przedstawiony wspaniale a zawsze interesującą, wiele też ustępów jest nacechowanych natchnieniem. Do celniejszych należy pochwały. Hymn zwiastuna, z aktu 1º. Chór pielgrzymów, przepyszny również [illegible], w akcie 2 [illegible] z którem razem zadźwięczał, w akt. [illegible] pieśń pełna liryzmu. Pieśń do gwiazdy wieczornej pięknej do [illegible] monolog Tannhäusera. Treść opery oparta jest na średniowiecznej [illegible] dobrego ciągle, więcej wyrażonej w typach osób jak w akcji, stąd brak [illegible] scenicznego, wielkiej intrygi a nawet do pewnego stopnia [illegible] dramatyczności, dla tego też jego długich monologach jest przewlekła i nużąca.

Przegl. Tyg. N 1. z 1 Stycznia 1883.
Orłowskie Ammentowicz z Kopenhagi
Do ... na dworze królewskiem.
W niedawnym mieście N. Yorku zostało
wielkiemu rozgłosu ... nasz pia-
nista Aleksander Lambert ...
... wiedeński ... (N 2).
Ludmiła z Matowskich Chociszka
Do libretta przerobiła napisanego
z komedyi ... opracowała
muzykę do niem ... (N 4).
Friedenthalówna, pianistka prze-
nosi się z Warszawy do Berlina (N 12)
Maurycy Sieber napisał wielki
... utwór muzyczny na
pamiątkę odsłonięcia wiedeńskiej
w którym ... polskie
polskie ... i litewskie, że ...
po raz pierwszy instrumentowane
na orkiestrę (N 14).

„Zaczarowany książę" tekst był to
nowa oryginalna operetka do której
muzykę napisał Maurycy Fall
a libretto O. Nowaczyński. (N 16).
Następnie p. Fall przygotował
operetkę „Z pod Karpat" - a
w Krakowie (Galicja) p. Wiktor
Mateńka napisał muzykę do li-
bretta Myśliwskiego „Świerszcz".
Sarnecki [illegible] operetę [illegible]
libretto [illegible], Fall operetę „[illegible]
[illegible]" libretto Nowaczyńskiego.
Wł. Żeleński napisał muzykę do
kantaty na cześć Matejki (N 22)
Stodziński Walery nauczyciel
Inst. muz. w Warszawie zmarł (N 29.)
[illegible] Michał zmarł w Radom-
skiem. [illegible]
Wł. [illegible] Wiedeń [illegible]
jako nauczyciel fortepianu.

Przegląd tygodniowy 1884

Marek Sokołowski † w Wilnie (N 7).

Flora Friedenthal koncertuje z powodzeniem w Stuttgardzie

Wędrowny koncertuje pianista ks. p. Jarosławski dyrektor wielkiej muzyki w Nicei. (N 15.

Przedstawiono na dworcu po raz pierwszy dramat historyczny Karola Prozorowskiego „Oblężenie Pskowa" z nowemi dekoracjami Gilla, muzyką Jachowicza i ... Czerwińskiego. (N 17)

W Petersburgu koncertował laureat tamtejszego konserwatoryum Tomaniewski

Henryk Kordian Piotrowski przybył do Warszawy i zamierza dać koncert

Podobno mają być przedstawione żywe obrazy Pana Tadeusza do których muzykę skomponował Noskowski (N 18).

Prz. Tyg. N 16 z 20 kwietnia 1884.

Aleksander Michałowski urodzony na Ukrainie. Do 15 roku edukacja w domu. W 16 roku jedzie do Lipska i tam studiuje w konserwatoryum pod Reineckiem i Moschelesem. Potem wraca do Warszawy gra od 8 do 12 godzin dziennie i doprowadza mechanizm do skończonej doskonałości. Chopin jest jego ulubionym kompozytorem.

Mellerowa i Galasiewicz wystawili sztukę ludową „Chata za wsią". Muzykę do niej dorobił Noskowski (N 21)

Okołowicz napisał muzykę do libretta Hennequina i Valabrègue'a pt. „Trzej wróżbiarze" którą przedstawiono w Ambigu z powodzeniem (N 26).

Nauczyciel muzyki w Lublinie Alfons Czarnecki skomponował.

…nej opery komicznej „Jan z Kolna Dziecko" do libretta Pana Walewskiego. (str. 36).

P. Marek we Lwowie skomponował muzykę do libretta Bojanowskiego „Obraz dramatyczny" w 2 aktach (str. 38).

Przegląd Tygodniowy N 39 z 1884 roku.

Wanda Mładnicka we Lwowie z domu Monié pięknie gra dobrze na fortepianie śpiewa na koncertach i śpiewa bardzo wyśmienicie – Arja nareszcie Graffigera który też umierał się ja zaniemówił w Wojnie – po śmierci Graffigera wyszła za Mładnickiego mecenasa.

Michał Horski pracuje nad nową operą „Egmont" str. 42.

W Warszawie w Teatrze małym

przedstawiona będzie operetka Ludwika hr. Okońskiego „Łaska Kawalerzyna” (46)
Na wieczorze muz. we Lwowie wykonano oratorjum skomponowane przez Ludw. Małkę do słów Platona Kostkowskiego „Jan Sobieski”.
Podmalowana opera Franciszkańskiej p. Różyczka ma wystąpić w Warszawie. (N 87.

Przegląd tygodniowy 1885.

Minnolt Kernmer wykonał fragment opery Marcpaa. (N 1).
W teatrze lubelskim przedstawiono pierwszy raz operę komiczną p.t. Wesoły Kalabryjczyk” ze słowami i muzyką Alfonsa Czarnockiego z powodzeniem bezwzględnem. (N 3)
Zmarł Józef Rotsch skrzypek rodem ze Lwowa, między profes. akademii

miejscowej w Bolkowie(?) zmarł w
Davos w Szwajcaryi (w N 4).
Brodzki(?) skomponował operę
„Czarodziejka" do libretta Grzy-
mały. (Kronika [illegible]) a wyd. tam.
P. Zabro(?) Bolesław nie objął
klasy skrzypiec w kons. i Drohobyczu(?) (w N 5).
Józef Wieniawski koncertuje w
[illegible], Walijanie(?) [illegible]
Kompozytor Karnowski(?) napisał
muzykę do opery „Bohdan Chmiel-
nicki" i ta ma nie być przedsta-
wiona w Petersburgu. (w N 12.).
Odbył się koncert ostatnio(?) na skrzypcach p.
Henryki Węgierskiej(?) Beklowa(?) wystąpi
„Fryetuna(?)". 'Alma' przerobiona(?) do opery
[illegible] wystawiona(?) zostanie(?) w Mediolanie
gdzie [illegible] Giovanni [illegible]
[illegible] P. Skrobacka(?)

Stanisława dyr. semin. wiolonczel.
potem w Samborze

(rozbrajająco naiwna.)
napisał operetkę „Senator małego miasteczka" która ma być przedstawiona w Teatrze Nowości. (№ 15).

W Lublinie powstaje Tow. muz. Czesław Marszałowski — występujący z koncertem w Wiedniu został nader pochlebnie oceniony przez Hanslicka. (№ 17).

Wierzbiłowicz wiolonczelista orkiestry Teatru wielkiego zabił się w Warszawie. W Stanisławowie na koncercie wykonano muzykę M. Biernackiego „Świteź" na orkiestrę, która szła do rąk Ed. Wesołowskiego. (№ 18).

tenor operetki lwowskiej p. Floryański otrzymał stypendjum celem kształcenia się we Włoszech. (№ 20).

Myszugę zaangażowano z gażą 1000 rubli miesięcznie przez Skowrońskiego 9 przedstawień. (№ 24).

Zmarł Rakowiecki Bronisław mu-

[illegible] w Warszawie [illegible]
w publicznie, [illegible] i [illegible] jako
smak, a to instrumentacji do „Boga
Rodzicy". (№ 25).

Mackiewiczówna zaangażowana do opery
Wiedeńskiej [illegible] opera z
wielkim powodzeniem partję [illegible].
[illegible] w [illegible] partję [illegible]
[illegible] jak Patti. (№ 31).

Mackiewiczówna wystąpi gościnnie
w Warszawie (№ 33.34).

Orkiestra w Krakowie pod rządem p.
Wrońskiego ma [illegible] i [illegible]
[illegible] [illegible] jak [illegible]
[illegible] się. (35).

Zygmunt Noskowski [illegible] dyrektor
teatrów i skończył operę komiczną p.t.
„Warszawiacy za granicą" (39).

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

utworzył zakład i instyt. muz. i w ogóle
operowej szkoły.
Antonina Mikulska zaangażowa-
na do Carcano w Medjolanie (r. 844).
Malwiczówna na ponownie zagaja-
przegrywanie w nowej scenie. (46).
Aleksy Kazimierz nauczyciel mu-
zyki zmarł w Warszawie. (49)
(Matinik wrobił kompozycję oraz
w dworze „Rachy" śpiewanych
dla szkół narodowych. – Kompozytor
polski Brodzki ukończył operę
„Marsiedajka" której uwerturę
odegrano na jednym z koncertów
w Wiedniu z wielkim powodzeniem. (51).

Przegląd tygodniowy 1886

Przeg. T. № 1 z 2 Stycznia 1886.
„Hugo" utwór Sarneckiego wykona-
ny przez Tow. muz. w Krakowie.

D. 18 Grudnia 1885 wykonało krakow-skie Tow. muz. kompoz. Żeleńskiego „Hagar" na chór, sola i orkiestrę. — Obok niemałej szlachetności, braku oryginalności instrumentacyi — ale jednak znać się za mało nowo-czesnego. Ten eklektyzm [illegible] się w Hagarze głównie na zestawianiu muzyki Moniuszki i Wagnera [illegible] się [illegible] przy nowym [illegible] wspomnieniami [illegible] kompo-zycyach to mniej [illegible]. Trzeba jednak przyznać, że p. Żeleński nie zapomniał się w eklektyczności wyszukanej [illegible] maniera Wagnerowska [illegible] i [illegible] a o [illegible] dla [illegible] [illegible] się [illegible].... (N. R.).

Pr. Tyg. N° 5 z 31 Stycznia 1886.

„Jadwiga" opera Jareckiego posąd. wystawiona na scenie teatru lwowskiego. Jarecki kultywuje w muzyce kierunek, który pozwala mu najchętniej czerpać tematy z historji, jak o tem świadczą dawniejsze jego opery „Mindowe" i „Wanda" (Partytura i streszczenie libretta w 3 aktach. Według Szujskiego dramatu urobionego). (Kl. dur.)

„Pan Gall dyr. teat. nie oddawna napisał muzykę do libretta wziętego z Szekspirowskiego „Wieczoru trzech króli" i opera ta wystawioną być ma w Weimarze.

Zmarł w Kazaniu Nowicki nauczyciel i założyciel szkoły muz. w Kazaniu

(N° 7 z 14 Lutego 1886)

Przegląd Tygod. N° 8 z 21 Lutego 1886.

Opera Żareckiego (dokończenie).
Muzyka: „Żałoby” zawiera istotne
skarby. Melodya i harmonia są tu
nader bogato reprezentowane, trochę
mniej rytm, który jakkolwiek za ma-
ło urozmaicony nie zawsze dorasta,
za melodyą i harmonią potrzeb-
nej ilości życia i [illegible]. [illegible]
jest muzyka o [illegible] prowadzeniu kompo-
zytora [illegible] [illegible] o [illegible] [illegible]
o najszlachetniejszym charakterze
wysoko inteligentnego, estetycznie
myślącego i dążącego bardziej
i więcej pod wpływem rozumu
niż pod wpływem gorącego uczu-
cia. Tem też tłumaczy się [illegible]
szczególne zamiłowanie Żareckiego
do wielkich kulminantów i [illegible].
W swoim czasie pomawiano

wano na kompozytora, za wzięcie podobnego wiersza w [illegible], Paderewski nie brał sobie tego zbyt do serca. W indywidualności bowiem jego kompozytorskiej, stosownie do tworzenia melodji pomimo nieprzerwanych w dłuższych strofach, wskazać mu nakazała odpowiedniej formy wiersza. Nie robimy więc z tego zarzutu kompozytorowi, według nas forma ta mogłaby może być najbardziej dogodna, ale już uświęcona przez innych kompozytorów, nadając utworom jego własny charakter, i daje się być dodatkiem do pomysłów kompozytorskich. Harmonia Paderewskiego w operze ma wielkie i doniosłe znaczenie. Jest zawsze obfita i rozbiorna w ręku kompozytora

wrzędzie tej barwy, jakiej słuchała wy-
magają cichy kompozytor obce wy-
dobył. . . . . Instrumentacja
świetna . . . . (recenzja [illegible].
Tamy rozbiór ~~wszystkich~~ numerów
tej opery dość długi a wyjęty
z Kuryera Lwowskiego).
Od dnia niedawna pozbyła się
Warszawa Walerego Wysockiego, który
śpiewał operę Warszawskiej i prof.
kons. Lwowskiego. (No 19).
Emanuel Kozłowski napisał
~~symfonię~~ Król Lear, który jednak
krytyka lwowska uznała za chybio-
ną. (No 20).
Słowacki zaangażowany został
do Pragi z pensją 4000 złr. Alma
uwolniona z Wiednia znalazła
miejsce w [illegible] (No 21).

Opera Münchheimera „Mazepa"
będzie za staraniem przedstawiona
w Antwerpii przekładu libretta
na język francuski dokonał pan
Paweł Milet.
Tadeusz Stahlberger ułożył odezwę do
młodzieży do śpiewu i wydał ją
w Krakowie. (od N 30).
Kasper Friemann wydał mazurka
(Kujawiak) na skrzypce (od N 37).
W Odessie zmarł Marceli Madejski.
Adam Roszyński jest nazwiskiem
Zalewskiego (od N 47).
Ludomiła z Mikoszewskich Okolicka
wykonuje nową operetkę do której
sama dorobiła libretto.
Ludwik Grossman wydał
Scenkę baletową (partytura, orkiestra,
słowa i dekoracje do „Malle".

uwag w tekście polskim i włoskim
w kraju i zagranicą (

Kazimierz Roszyński pisze muzykę
do opery „Kunolda" do której li-
bretto zaczerpnięte z czasów Bole-
sława Chrobrego sam ułożył (47).
W Brukseli na pierwszym koncer-
cie sezonu otwarcia orkiestra muzyk.
P. 10 listopada, wykonano uwerturę
z wielkiem powodzeniem uwertura
Józefa Wieniawskiego „Wilhelm
Milczący Książę Oranii." Partie
pierwszy raz symfonicznego utwó-
naszego pianisty. (№ 49).
Umarł w Warszawie Antoni
Kątkowski w 28 roku życia (№ 51)

Przegląd Tygodniowy 1887

№ 2. P. Tatarkiewicz napisał
muzykę do libretta wykrojonego

z treści francuskiej „Pojedynek o Ninon".

W Miejskiej koncertowali: Bielawski i panna Helena Wąsowska

Lublinianin Alfons Czarnecki skomponował nową operę liryczną „Zapowiedź" którą Teatr wystawi (N 4).

Flora Antonetti (Ostrowska) zaangażowana do Frankfurtu. (N 5).

W Gallipoli (Włochy) występował Polak Bronisławski uczeń Chodakowskiego z Warszawy. (N 7).

Kompozytor lwowski W. Czerwiński ukończył muzykę do opery „Wiara" na tematach chińskich autora (10)

Zmarła Teresa z Jakubowiczów Dziewanowska pianistka która długo koncertowała po Europie, zmarła w Warszawie (N 14.

Zmarł w Łabuńcach na Podolu Michał Zawadzki pianista i kompozytor (N 14).

Pianista Justyn Lewicki wyjechał w podróż art. po Skandynawii (N 14).

W Oldenburgu koncertowała p. Olga Machczyńska (N 14).

Antonina Matraczyńska przeniosła się ... z rzędu występowała w Operze na scenie teatru w Monte-Carlo. (N 20).

Zmarł Roman Henryk prof. muzyki klasy fortepianu konserw. w Warszawie - pian. kompoz. (21).

Sienkiewicza „Bartek Zwycięzca" przerobiony na operę z muzyką Henryka Jareckiego wystawiony będzie we Lwowie i Krakowie (23)

W Paryżu Portugalska śpiewaczka

A. Jarosiński zbankrutowany wiolon-
czelista Tow. Lipskiego, przedtem
tenor p. S. jest wielce skompromitowany (N 38)
Utwór baletowy Kazimierza Zalew-
skiego „Alcybiades" z muzyką i mo-
tywów starogreckich (?!) Adolfa [illegible]
Hartka, wystawiony będzie w [illegible]
na scenie Warszawskiej. (N 41)
Pianista Al. Kowalski zakończył kon-
cert na cal. [illegible] w [illegible] którą
przemierzył 25000 kilometrów, mu-
niespodziewanie [illegible]
stoo koncertów (N 41).
Aleksander Bandrowski występuje
w Kolonii w Tannhäuserze z po-
wodzeniem (N 30).
J. Nowakowski koncertuje w Holandii
Tym. Adamowski w Londynie
Kazim. Bodzyński [illegible]

[illegible] kr. nowy [illegible] „[illegible]" (N 46).
W Paryżu w kom. [illegible] śpiewaczka
p. Wiktorya Jasińkowska otrzymała [illegible],
tj medal a wracając w stronę rodzin-
ne na scenę [illegible] w Warszawie. (47)
w tymże czasie zwracając na się
uwagę i [illegible] nadzieję Pankracy
Wyszomirski [illegible] i Marya
Wyszomirska śpiewaczka.
Nr. [illegible] były na scenie tutejszej.
[illegible] i [illegible] Teatru
Warszawa G. Glücksberg 1844.
Nr. 6 Dziennik [illegible]
z [illegible], [illegible]
[illegible]
w [illegible] Teatru Dzieła
w Dziejach [illegible]
Pannę [illegible] i [illegible]
[illegible] w tem Dziele [illegible]

Dopiski/uzupełnienia. Na stronie więc:
str 182. Przypisek do „Pisarstwa"
„Ten wiersz jak i inne, przetłumaczone
w pismach pana Dzieduszyckiego kiedy
zza granicy. Oświadczam niniejszem
wyraźnie, że nigdy żadnemu
z nich nie przysłałem do ogłoszenia
ani przesłałem sobie zbiórki
pod mojem imieniem do tego
w innej, chociaż jam nie no-
ach.
„Poniedziałek [illegible]
Tadż-el-Zacher-Abd-el-Hasan,
którego wydrukowano jeden tylko, a je-
stem [illegible] się w tym zbiorze pierwsze
i mojej [illegible] do [illegible] [illegible]
pierwszym był to mi głosami
muzycznemi (bo nut nie
znam) pomogłem tematu

bez wtórów. Leżało to dłuższy
czas jak wiele innych śpiewów moich,
obok pism w teczce zapomniane;
lecz kiedy to oglądał ostatni raz mało
z muzyką, znany w Europie nam
nadto <u>Karol Lipiński</u>, dorzucił;
nie mi pozwolił do moich tematów
których, niektóre sprostował,
<u>a do tego śpiewu utworzył</u> mi;
to mi oświadczyć podziękowanie
znakomitemu w Słowiańszczyź-
nie za uprzedzającą mnie i łas-
kawą pomoc; miło mi pomyśleć
o tem że mistrz taki jak on
wszystkiego co jest słowiańskie,
dawniejszej mojej pamięci i zarazem
wspomnienia przyjaźni, lat bło-
giej młodości i milszych mi tęsknot
i marzeń, może błąkających się

jeszcze się rozwiązuje po rodzin-nym stepie."

(Zresztą mamy nic więcej w tej powieści odnoszącego się do mojej [illegible]).

W Paryżu wydałem dzieło zawierające się pieśni 12 a mianowicie. 1. Burza. 2. Kosowy. 3. Stepowiec. 4. Lisowczyk. 5. Oskarżony. 6. Czapka. 7. Tatarzyn. 8. Hostyna na Zwonim. 9. Wołań. 10. Handzia z Łomnicy. 11. Pan Rezaczka 12. Roman z Korsun.

Te pieśni przypisuję sobie na osobnym piśmie utrzymując i dziś w mieszkaniach moich.

Pątnik narodowy czyli Zbiór
dotąd dalej niedrukowanych
pism różnego pióra wierszem
i prozą etc. wydany przez
Ludwika Piątkiewicza. Tomik
pierwszy. Lwów. 1827.
NB. tomiku tym znajduje
się wydarta 1 karta nad rewolucją
z „Pieśni gminnych ludu polskiego
w Trzeci majowej". Autorem jest
Karol Lipiński. Prócz tego
znajduje się w książce tym
i rozprawka niedokończona
([illegible] braniem się do rzeczy
tomików wyszła), a pieśniach gmin.
ujął i sprawował ich zbieraniem —
z których [illegible] sobie
wyprosił. Na końcu tomi
ku zamieszczony jest katalog

a nawet [illegible] książek polskich mego.
Dostać je można w księgarniach
Lachna i Milkowskiego (tak) we
Lwowie i Tarnowie.
W sprawie tym znajduje się
teraz i „Sonety A. Mickiewicza"
wraz z muzyką kompozycji
K. Lipińskiego. Cena 2 K 1.
Z pieśni ludowych najdawniej-
szych na wspomnianej karcie
w [illegible] d. przepisałem jed-
na, 2. raz jest „W ciemnym
lasku ptaszek śpiewa." a dr.
„Pod lasem w ciemności wszystkie
podobnie jak w śpiewaniu pieśni"
tylko harmonizowane.
N° 2 „W ciemnym lasku
ptaszek śpiewa", który tekst
[illegible] [illegible] Lipiński
(str. 120)

jako podobnego do owego wielkiego
„Ronda alla Pollacca" Dalej dopiero,
dzieła nie drukowanego albo,
wczesnem wydaniem i nawet ów
do najcelniejszych kompozycyj poli-
cznych. Zresztą streszczam:

str. 90. <u>O pieśniach ludu polskiego</u>
i ruskiego. (Podaje przedmowy
i ogólne uwagi o pieśniach ludu).

str. 96. Jakie są charakterystyczne
znamiona Pieśni ludu.

Gładkie i prostoduszne cechy pieśni
ludu są oryginalność i prostota.

str. 98. Pieśni ludu polskiego
uważane co do treści.

Pominąwszy co Dmuszewski o przed-
mowie do [illegible] a poetów na-
rodowych mówi o dawnej poezji
polskiej, twierdzi, jak w starożytnych

przodków naszych wywodzi nieodzowną potrzebę pieśni religijnych i świeckich, historycznych i wojennych; jest świadectwo Janockiego, iż jeszcze na początku wieku XV Stanisław Ciołek, biskup poznański znany przez wydobycie z grobu niepamięci owe starożytne wiersze w których u nas wzorem innych narodów uczczone mądre i ~~[illegible]~~ szczęśliwe przodków dzieła. Ta stracona. Wiele opowiadań i tych naszych starożytności szczątków niepamięć pochłonęła, i tych co do nas doszły odgłosy pieśni ludu polskiego szczególnie na Mazowszu i w małej Polsce napotykającej mnogości, jakkolwiek i historycznych, świeckich, baśniowych i t.p. nie mało się znajduje. Brak

pieśni wojennych; tych przebudzi, że
już od czasów Bolesława Chrobrego był
prosty coraz mniej do boju wzywany
bywał a z czem i pieśni bojowe,
zwłaszcza przez wzrastającą niedo-
woli swojej (Trudno się przed tym
względem na konstytucyjną i ustawę).
w niepamięć poszły; szlachta zaś
gorliwością stanowiska, złaczona,
której wojenne pieśni zapełnić
zarzuciwszy, nabożne tylko (jak
np Bogarodzica) idąc do boju
zaśpiewała. W nowszych dopiero czas.
acz kiedy chłopskiej dawne jego
prawa i swobody w niejednej
zwrócono części, zaczęły się znowu
pojawiać wojenne pieśni mię-
dzy ludem prostym liczyć i na
powszechność.

48.

str. 100. Pieśni ludu ruskiego uważ-
ane co do ~~muzyki~~ treści.
Pieśni ludu ruskiego, oprócz również
jak polskie po największej części są
idyllicznej treści; przebijają atoli
najczęściej w rozpaczy, narzekaniu
na ciężką dolę, nędzę itp. inne znowu
kontemplują samo dumanie, nad
przeciwnym losem i z tąd dumka-
mi się rodzą. Pieśni wojennych
zarówno Rusini nie mają jak Polakom
tradycja. Kozacy tylko, co dzie-
ji wojenne od wieków odznaczają, po-
szczycić się niemi mogą.
Str. 101. Pieśni ludu polskiego u-
ważane wedle muzyki.
Co do melodyi całej pieśni polskie
pieśni dotąd smutniejsze i szczególną
rozmaitością, widać w nich wesołej

pomiar rytmu i cechy, na których to
utworach, równie jak i na stronie
rytmu ruchu (tempo). Wielka część trud-
ności w badaniu rzeczy polega; atoli
znajdują się u nas takie pieśni gminne
mniej skomplikowane, które nawet,
co się tyczy muzyki, nie zupełnie są mia-
rowe, mało wiadomym rozwolnieniem
Cechy formy, następującej w nich taktu
zasadnie domagają się uwagi. Nie-
które nawet np. liryczne opowiadające
t.j. takie w których opowiadacz, będąc
uczestnikiem rzeczy obrabianych opis.
w imieniu pierwszej osoby, i
nie mówi się mało kto, ale obrazowanie
swoje zawsze w pieśni podaje, bywa-
ją często zupełnie rozwiązane lub
wcale nie miarowe i dla tego ra-
czej do muzyki niewiązanej (akordnej)

niż do wiązanej (figuralnej) należą.
Tego rodzaju tworzą wszelkie odśpiewania pogrzebowe żale a między pieśniami weselnemi ubolewania nad panną młodą i t.p.
Pieśni i melodye ułożone są według taktów powtarzanych 2/4 3/8 6/8, gdzie często przechodzą ze smutnych tonów na wesołe (z minor na major) a czasem znowu przeciwnie bardzo przyjemne czynią wrażenie.
Pieśni taneczne nieraz wesołe nastroju, mają takty 2/4 jak np. skoczne krakowiaki 3/8 np. wolne Mazurki, pieśni zaś taneczne poważniejsze idą według taktów 2/4 z wolnem tempo (andante) jak Polonez zwany tańcem polskim, albo

znanym 3/4 jako pewnie na polonezy.
Że Kochowiak wziął swój po-
czątek z Ptaszka a mazurek
z poloneza, rzecz prawie nie-
wątpliwa, gdyż tak między tymi
ych tańcami w ogóle tylko głów-
na daje się zachodzić różnica.
str 105. Pieśni ludu Ruskiego zwracają
na się względem muzyki.
Pieśni ruskie możnaby podzielić co
do melodyi na kozaki, dumki i
ubolewania czyli żale.

O Kozaku

Kozaki są pieśni taneczne to jest wesołe,
żotych to w smutnych tonach a czasem
i w wesołych i smutnych na przemiany;
najczęściej zawierają wybijania sobie
smutku i żałoby. Poczynają one wesoło,
mu w rozpaczy albo skarżeniem po

popisem. — Skoczki w tonach minor, których mające przechody z major na minor, właściwemi się być zdają rozgmatwaniom, którzy zakosztowawszy wolności, zmuszeni byli na mocy ugody dziesięcioletniej powrócić do dawnego poddaństwa. Pewny gatunek skoczka w tonie smętnym, w którym mieszkańcy okolic Kołomyji sobie podobają zowie się Kołomyjką. Nuta dźwięku tego a zatem i pieśni podług niej układanych nie dzieło ma przyjemności; cała budowa jest najczęściej o jednej tylko i gradacji tonów czyli o jednym akordzie, a wyraz jej ma w sobie coś cygańskiego. ((*Patrz w przedmowie do dzieła z Sobieszczańskiego wszystkich narodowych pieśni z ich głosami położonymi na muzykę Część I Sankt Petersburg 1806 roku.

na str. XI powiada, że Cyganie nasi nie mają właściwych narodowych pieśni ale że to wszystko jak też mieć od Rusinów przyjęli, nadawszy im więcej żywości.)) Co do pląsów kołomyjka prawie wypełnia różna jest od krakowiaka.

O dumach i żalach.

Dumka jest pieśnią o smutnym tonie czasem tj. choć na weselu przebrzmiewające, w której utyskiwania na nieszczęście, w kochaniu lub ciężkiej rozpaczliwej tęsknoty. Żale ubolewania czyli lamenty są pieśni w tonach smutnych (u ludu polskiego niekiedy i w weselach) najczęściej [illegible] zaciemniającego skargi [illegible] narzekania i t.p. Przyznać że i tu [illegible] tak bardzo w smutnych tonach, skoro, mimo że jasno [illegible] przechodzić,

że Lud ten od najdawniejszych czasów wystawiony był na nieszczęścia i nigdy do- znawał. Zaraz po śmierci Władysława, wielkim zwanego, najdzielniejszego panu- jącego dzieci, brata i potomków jego także wydzierające sobie dziedziczną spuściznę, wśród nieustannych walk zamęt wszędzie mordy i mordowania, ociągały okropnie przez długie, aż wreszcie pod Kazimierza Wielkiego berłem kraj wytchnął. Lecz wkrótce zno- wu hordy pohańskich Turków, Tatarów, nie Wołochów i innych na wskroś nieprzyjaznych narodów, odpierać jej przez długi kraj zajęty swoje narażając nieustanne mordy i pożo- gi po ziemiach Ruskich, przedmu- rzem dawnej Polski będących. Na domiar tych klęsk przeliczni

w walce okropnych wrogów. Zbunto-
wani Kozacy pod Chmielnickim przeciw;
gdy od r. 1648 postawili wszystkie ziemie
ruskie tak okropnie, że przez długi
czas do dawnego stanu przyjść nie mogło;
gdy jej zwłaszcza że niedostatek miast
na Rusi [illegible] ubóstwa a sposob-
ności [illegible] się i [illegible].
[illegible] układ [illegible].
Nie tak się działo u [illegible]
polskiemu – jak to i powodu wiel-
kiego [illegible] geograficznego
przy powodu wyższej oświaty i
bliskości miasta i [illegible]
pewnego.
St.[illegible] w [illegible] ludu
potrzebować należy.
a. Co do katolików. (niewiemie).
b. Co do młodzieży i [illegible]
niewiemie.

Ks. [illegible] tomów Pątnika narodowego w Bibliotece Ossoliń-skich niema.

Przegląd Tygodniowy 1888.

Kompoz. Szczepkowski otrzymał doży-wotnią pensyę po 2000 Rbl. rocznie (N 5)
Wygrała nakładem [illegible] „Missa brevis" na 4 głosy mieszane skompo-nowana przez Wł. Rzepkę. (N 7)
P. Bolesława Czarnakówna wystę-pująca pod pseudonimem Dolores da Cammelly (kontralt) przyję-ta do [illegible] z całem [illegible] kry-tyki. (N 12).

[illegible] z przedstawieniem Mistrza Hellera 6. obrazy [illegible] [illegible], stara Paschalis (N. 13).
Zmarł Jan N. Wasiński księgarz, [illegible] polski [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] i z [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] im. [illegible] (st N 17)
[illegible] [illegible] [illegible] z Warszawy
gdzie się [illegible] [illegible] (st N 19)
W Covent Garden [illegible] [illegible] -
występujący [illegible] [illegible] M. Sa-
nowski . Gustaw [illegible] [illegible]
jedzie [illegible] do Ameryki (st N 24).
W [illegible] wystawi Władysław Müller
[illegible] [illegible] [illegible] M. M.
operetkę [illegible] , [illegible] [illegible]
Darla" z powodzeniem i jest [illegible]
napisał [illegible] operetkę „Inferno
Bella Regina" (st N 25)
Józef Stankiewski wiolonczelista
udaje się na stały pobyt do [illegible].
Na konkursie w [illegible] [illegible]
z pomiędzy 26 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
nagrodami 2 [illegible] i [illegible] [illegible]

i „Polonia" które okazały się kom-
promisją [illegible] Zdarta.
Zmarł Henryk hrabia Piotrowski
starszy [illegible] zmarł w miejscowo-
ściowej Polanka pod Dynebur-
giem pochowany w Wilnie (str. 27).
W Toronto [illegible] Halka
Moniuszki [illegible]
śpiewała [illegible] na któ-
rej benefis [illegible] (str 33).
Kaliskie Tow. muz. [illegible]
pod dyrekcją p. Skibickiego z
Warszawy (str 34).
Pankiewicz wszedł do grona
prof. Inst. muz. (str. 36)
Ks. Kz. Grodzki [illegible]
z [illegible] wystąpić
z koncertem [illegible] (str 40).
Tow. muz. [illegible] wykonało

na pierwszym wieczorze koncertowym
Paderewskiego „Trzy Pieśni" do
słów Asnyka (w N 41)
Prof. Wilhelm Czerwiński
Dorobił muzykę do „Anielki" Mosen-
[opera ta nie była grana]
thala [illegible] (w N 41).
W Tarnowie przedstawiona była ma
pierwsza opera Mikołaja Hertla
„Dziunka" w której muzyka
pozostała z Grodna tegoż
autora (w N 42).
Józef Wieniawski skomponował
Sonatę na dwa fortepiany, któ-
ra wyszła u Kistnera. (N 48)
Gall pisze muzykę do opery „Fraski-
ta" którego libretto rozpisane
z Alarcona wypracował Fl.
Kossowski (w N 49).
Wolakowska wróciła z podró-
ży koncertowej z Paryża
wyjątkowo. (51)

Orzeł Biały. Warszawa 1819

tom I str. 258. Sprowadzoną jest
w Warszawie znakomita śpiewaczka
teatru Wiedeńskiego p. Campi
która szczególniej w trylowaniu
rywalizuje z Catalani. Campi
jest córką Polka urodzoną w
Lublinie i Panna Miklaszewska
W. r 1789 śpiewała na scenie
Warszawskiej i w tym to roku
którą ujrzawszy p. Campi ją poślubił.
oboje udali się do Wiednia gdzie
też Pani Campi wkrótce zaanga-
żowaną została.

tom II. r 1819. str 208.

Kurpiński wydał 6 nowych
polonezów dla Księcia Cum-
berland, i ofiarował nadto
temuż królewiczowi na-

wyrocznego jego i żydowskie Dwie Dwor=
tory a to z opery: Marcinowa
z Dunajca i z Balet. Narodowa
ozdoba Torpszy ktory nad Wisłą.
Jeden z pomyślniejszych polonezów
wykonano w obecności księcia
w teatrze nar. d. 19 Paźd. 1819.
złożony jest z dwu pieśni
narodowych angielskich: to
God save the King: Rule
Britannia.

Orzeł Biały r. 1819 tom 3.

str. 46. Korespondencya z Kalisza.
W Kaliszu zawiązało się Tow. dobro=
czynności i Stow. mm.? Ostatnio
zbiera się przy z 60 członków.

Józef Franciszek Skolikowski?
biorąc udział w departam.? o prowa=
dzeniu teatru z [illegible]

Kurpińskiego. i wzmianka w obszer-niejszym przeglądzie rozprawy.

Orzeł Biały z 1819 tom IV Grudzień

str. 108. Na koncercie trzecim kwartalnym warszawskim odegrał koncert na skrzypcach Pomorzanecki —

str. 150. Wypis z protokółu Sekreta-ryatu Stanu Królestwa Polskiego:

Z Bożej Łaski, My Aleksander I Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski etc etc.

Chcąc dać znamienity dowód ży-czliwości naszej Królewskiej Panu Karolowi Kurpińskiemu, Dy-rektorowi orkiestry Teatru Naro-dowego Warszawskiego, i wynagro-dzić talenta jego jako Kompozytora oper oryginalnych, pomyślnie na scenie polskiej wystawionych;

podtwierdzony i ustanowiony co na-
stępuje:
Wymieniony J. Pan Karól Kur-
piński mianowany został Mi-
strzem Kapelli Dworu Naszego Kró-
lestwa Polskiego. Komisyi Spraw
wewnętrznych i Policyi, polecamy
uwiadomienie wypływającego, o
tej szczególnej Łaski Naszej.
Działo się w Petersburgu dnia
11/23 Listopada 1819. podpisano
Aleksander. przez cesarza i Kró-
la: Minister Sekretarz Stanu
(podp.) Hr. Sobolewski.
Str. 168. W obec przypomnianej
ściślej „Pamiętnik" na
Koncercie Orkiestry Dwor-
skiej z koncertów Baillota.
„Takowy rodzaj kompozycyi i

sztuki, mając jest pewna w nas
znanym aby mógł należycie wszelkie
wrażenia"
(odd. Na czwartym koncercie Cata-
lani przy niej grał).

Orzeł Biały 1820 tom I Stycz-
-nie

od 1820 tom II Luty.

str. 120. Dawszy dwa ostatnie
gościom w stolicy naszej znana
koncerty śpiewaczka Pani Bulgari
niedawno z Włoch przybyła da się
wkrótce słyszeć w koncercie
na teatrze narodowym. Mając
rekomendację do Polaków wiado-
mość że śpiewaczka ta jest ro-
dowitą Polką.

str. 210 Pani Bulgari jedzie
niedawno z Wilna [illegible] jest.

Dziś we Włoszech pierwszy raz wy-stąpiła publicznie w mieście naszym 18 bm. Głos jej piękny a metoda pozostawiała niekto-re rejestrie niedoskonałe [illegible] wa. Publiczność lecz nie ostrożna szczególniej z uprzedzeniem słu-chała, ale długi i miła [illegible] nadzieja, że przy dalszych [illegible] warunkach postęp w niej jednak najznakomitszych śpiewaczek.

Orzeł B. tom III 1820. Marzec N 12 str. 209. Dn. 22 bm. Ucznio-wie uniwersytetu przejęci duchem narodowym, chcąc uczcić nieśmiertelnego Księcia Józefa Poniatowskiego, którego w oktawie imienin jego odprawili nabożeństwo żałobne w kościele XX Pijarów: . . .

Tow. nar. Warszaw. które już tyle razy nawiedzało różne pa-miątki narodowe, i tę razą przed prawodawstwem innego za-szczytnie z gorliwości swej W.P. Abnara, rozrządzeniu pozy-tożyć się do tej nowej ...

tom IV brakuje 2.

Orzeł b. 1820 tom V Maj

nie ma

Orzeł biały 1820 tom VI Czerwiec

nie ma

Orzeł b. 1820 tom VII Lipiec

Orzeł b. 1820 tom VIII Sierpień

nie ma.

Orzeł b. 1820. tom IX Wrzesień

nie ma.

Dalsze sprawozdanie z procesu sprzedaży z zarządzeniem.

Dziennik Łódzki 1884.

Nr. W Łodzi 6 ... teatr polski pod dyrekcją Puchniewskiego a dyrektorem opery (...) jest Grabowski. Grają operetki Millöckera, Straussa, Offenbacha. Z mniej godniejszych dzieł polskich nie dotąd nie grano. W marcu wystąpiła jako panna Bronikowska prima donna opery lwowskiej a na pierwszy występ wybrała Halkę ... partię grała Pani Puchniewska, ... Rosłki,

Dz. Ł. N 92 z 25 kwietnia 1884.

Między 14 letnim ... wysłany ... do Warsz. p. Tańko wystąpił ...

z koncertem popisowym i wobec
przepełnionego teatru w Belgradzie:
(trochę niespodzianie)
Koncert Mendelssohna, Koncert
[illegible] wielkie i arcytrudne akordy
Wieniawskiego, Ballada i polonez
Vieuxtempsa z trzeciego, Najpięk-
niej wyszedł Nokturn Chopina
w układzie Sarasatego, śpiew sela-
chetny a tradycyjny i Obertaski
Polskie ostatnie — wywołał
burzę oklasków których powtórzeń
jeszcze świetniej zagrano Obertasa
mazurki Wieniawskiego.
Następnie wyjechał 6/11 Ks. Miodowicz
Polska zbiera fundusz na uczczo-
no dla Tańskiego. — brak jego
gra na fortepianie i brak pa-
mięci w publicznych występach.
ma lat 11 tan brat Ks. Tańskiego.
Koncertuje tu i Mayer wielce.

uczniów Stawińskiego nauczyciela konserw. warszaw.

Dz. Ł. N 108 z 25 Czerwca 1884.

Młody Stanisław Taube wychowaniec Łódzki uczeń Górskiego konserwatorjum na przyszłej konser. warsz. a tymczasem przejedzie z[?] [illegible] [illegible] pewnością i energicznem przeciągnieniem smyczka i dobrem brzmieniem mianem artysty.

We Wrześniu konserwatorja ten Izydor Lotto.

Dziennik Łódzki 1885.

Korresp. z Lublina do Kurjera Warszaw. Donoszą że [illegible] 10 grud. na przedstawiono w Lublinie operę komiczną p. Alfonsa Czarneckiego pt. „Wesoły Kalabryjczyk

Podobała się bardzo. Libretto
jest zdaniem [illegible] Ok.
Zmarł tymi dniami (Skąd[illegible]
Józef Kotek art. skrzypek i profes.
akad. muz. berl. w Davos
w Szwajcaryi — Pochodził
on ze [illegible] a kształcił
się w Konse. moskiewskiem
[illegible] na gruncie.
Zmarł w 30 roku życia.
Od. [illegible] tego
roku w Łodzi jest dyrektorem
operetki p. [illegible].
Przyjechała do Łodzi z koncertem panna
Zofia Leichnitz śpiewaczka i panna
Matylda Pirker harfistka uczennica
znanego w Warszawie harfisty. Obie
koncertowały [illegible] w Kielcach
z uznaniem (ob. N° 72).

Józef Wieniawski [illegible] [illegible] (1887)
W Niemieckim teatrze Łódzkim
Thalia grano 21 kwietnia br. po
raz pierwszy Wagnera „Tannhäuser"
Tannhäusera grał Kamiński
którego potężny tenor i dziś forsa
niezawiodło ani na chwilę.
(Gra on przeszło [illegible] roku).
Orkiestra następnie dokonywana
i [illegible] zadziwiająca gdyż
na [illegible]
prof. Górski akompaniował [illegible] na
skrzypcach i fortepianie [illegible]
Jakóba Taube [illegible] go [illegible]
[illegible] Gazeta [illegible]
[illegible] [illegible].
panna Jadwiga Iwanowska
pianistka [illegible] w [illegible]
w [illegible] koncert.

[illegible] Sternfeld
[illegible], Hofmann
[illegible] Pankiewicz.
[illegible] Bereżowicz [illegible]
do Łodzi [illegible]
[illegible]
[illegible]
Agnieszka Taube [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Herman [illegible]
[illegible]
[illegible] Częstochowa [illegible]
[illegible]
w Łodzi [illegible]
Berlina [illegible].
W Łodzi [illegible]
[illegible] Tow. śpiew. [illegible]
[illegible] (№ 74).

W Łodzi osiedlił się fortepianista i
kompozytor M. Wachtel z tem,
przyczem jego przyjazd w Paryżu
u [illegible] [illegible] się mo-
[illegible] katarynka, Polaka
i [illegible] de Paris.
W [illegible]. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible];
na [illegible] [illegible] [illegible]
w Paryżu [illegible] [illegible] [illegible]
i [illegible]. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] na
[illegible] [illegible] na [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] pianistki.
Koncertować będzie około 15
Stycznia. Obecnie przebywa
w Kielcach.
Dziennik Łódzki 1886.

Tom [illegible] A. [illegible] do
[illegible].

W Łodzi istnieją obecnie
trzy niemieckie stowarzy-
szenia śpiewackie „Eintracht,
„Kette" i „Harmonia" ale są od-
dane pod dozór policyi.
Koncertuje tu Józef Karasz.
tenor, Pani Makoburg-Pa-
włowska pianistka, i pan
młodziutki
Pawłowski wiolonczelista.
Sprawiają tej kolonii wiele ra-
dości i D. Ł. ale teatr był pusty.
nadzwyczajnym powodzeniem grał Paw.
Nocturn Karasowskiego, walca
Mikołowskiego i Musette Offenbach.
Osiedliła się w Łodzi bawiąca,
artystka Warsz. panna Stolica
Lechnicka i udziela nauki
śpiewu. Konsul Rosyi;
Ta Moskwiczówna prima donna
Covent garden.

w sprawozdaniem W. Okoniew-
skiego barytona op. Warszaw.
i Bł. Kobylańskiego pianisty.
Dz. d. N 209 z 15 Września 1886.
Dn. 11 Września przedstawiono tu
w letnim teatrze oryginalne
dzieło mu. polskiego kompozytora
„Wesoły Kalabryjczyk" Alfonsa
Czarneckiego nauczyciela gry o-
na [illegible]. Jest to opera
komiczna. Libretto bardzo
zabawne ale w niektórych
scenach dość rozwlekłe ma ten-
ma przesadzone operetkowy.
Muzyka p. Czarneckiego z-
[illegible] zgrabna [illegible],
Śpiewki chóry, duety które tu
słyszymy, dają nam się być nieobce-
niektóre przypominają aż nadto

wyraźnie znane motywy ludowe
(zwłaszcza w piosnkach dziecinnych
jak np. modlitwa, piosnka Beppa
lub chór na cześć Garibaldi'ego.
Spotkać się też można z remi-
niscencjami muzyki Donizettiego
a w akcie I niewątpliwie są wspo-
mnienia „Dinory" Cyrulika
sewilskiego lub Normy. Wspo-
mnienia te są dowodami, że
się jakby kompozytor dotknął
je mimowolnie. Gdyż zresztą,
chcąc nie można się w operze
tej jest wiele własnego natchnie-
nia i oryginalnych pomysłów,
lecz w pracy tej daje się uczuć brak
stylu, co sprawia, że muzyka ta
ma w pierwszych dwóch aktach
wyraźne cechy motywów ludowych,

[illegible]

Dzień N 208 z 25 Paźdz. 1886

[illegible]

78.

Tow. muz. do muzyki i ekspres. przeznaczone przy tkaczki.

Dziennik Łódzki 1887.

Trupa Paprockiego w Łodzi grała 6 stycznia [illegible] ze śpiewami w 5 aktach „Marek Szumba" muzykę Kazimierza [illegible] skrzypek. [illegible] operetka [illegible] warszawska A. Sonnenfelda „Tak się śmieje i płacze". W 8 stycz. Sonnenfelda „[illegible] po Warszawie" z [illegible].

W Łodzi [illegible] się [illegible] [illegible] i [illegible] śpiewacza [illegible] [illegible] na cele Dobroczynne [illegible] panna Leszkiewicz Jan Müller. [illegible] tej [illegible] [illegible] „[illegible]

geliebter Streben gesangvereins"
„Freunde des gesanges" II Männer-
gesangvereins" „Hoffnung" i
gemischter Chor."
W marcu koncertował w Łodzi pia-
nista Michałowski.
Zmarł Michał Zawadzki pia-
nista i kompozytor d. 22 Marca 1887.
we wsi Zatkowcach gub. podolskiej.
Zmarł w Warszawie Maurycy
Dietrich pianista i kompozytor
d. 5 Kwietnia 1887.
W Łodzi istnieje chór kościelny
polski przy kościele Św. Krzyża
pod dyrekcyą organisty Kacz-
marskiego który liczy 20 i w
i wiele koncertował z powodz.
Koncertowała w Łodzi kobieta
wiolonczelistka p. N. Piankow-
ska i podobała się niezmiernie

Chóru potrójnego pod przew. Wysockiego
Gawrońskiego Klengel. Urzą-
dzenia ... udać się do Lipska celem
udoskonalenia swego talentu.
Dla uczczenia zwycięstw towarzy-
stwa jak również powodzeniom w War-
szawie a w początkach maja
będzie w Łodzi.
18 kwietnia grać będą w teatrze
Victoria „Ukraińcy" obraz la-
dowy w 4 aktach na tematach ukraińskich
ułożony przez L. Kozłowskiego. Mu-
zyka Stefana Krzyżanowskiego.
20 kwietnia grają obraz sceniczny
w 5 aktach „Nad przepaścią"
opracowany przez L. Słowińskiego.
Muzykę napisał Kazimierz Kratzer
Koncert wiolonczelistki Natalii
Piankowskiej odbędzie się 2 maja.

Otrzymawszy tym nie ma recen-
zji nie wiadomo więc czy się
odbył. natomiast zapowiada
Dz. Ł. koncert Natalii Pień-
kowskiej ze współudziałem
panny [illegible] i prof. Ryk-
mana [?] (z Warszawy). na dzień
18 Maja a program obej-
mujący: Koncert na wiolonczel-
Goltermana, Dwa preludja
Chopina, Moment musical
Schuberta, Koncert na wiolon-
czelę Davidowa [?] i La [illegible]
Goltermana i Gavot Poppera.
Zapowiadany koncert pani
Pieńkowskiej nie przyszedł
do skutku podobno wskutek nie-
dyspozycji. Zrażona [?] nadto mię,
mi [illegible] powodami [?]

zamieszkała za granicą występowa-
nia w Łodzi.
W letnim teatrze Schulma-
w Łodzi opera „Halka” w
[illegible] Zofia [illegible]
[illegible]

Skrzypek J. Taube przybywa-
jący studya u [illegible]
w Berlinie występuje w War-
szawie z koncertem grał przy
udziale dam i artystów
na koncert [illegible]
Jakub Taube brat jego jest w
Łodzi i [illegible]
[illegible] jako akompaniator.

Śpiewnik Łódzki 1888

Koncertował tu Karol Grzegorzewicz
[illegible] w kościele w [illegible]
[illegible] Jan Woński

Mieszkał on w Aix od r. 1878 peł-
niąc obowiązki pierwszego skrzypka
w miejscowej orkiestrze teatralnej.
W Łodzi jak nam opowiadał skrzy-
pek Belcarek August i dyry-
gujący równocześnie operą miej-
scowej orkiestry (w trupie Tetzla.

Dziennik Łódzki 1889

W Łodzi grupa entuzjastów odegra [illegible] w
5 obrazach ze śpiewami „Ulan-
czyk w Warszawie" przez Koziorowskiego muzyka A. Poggi
(i był on dyrektorem orkiestry w tea-
trze Letnim w trupie Tetzla.)

Dnia 11 Marca koncert p-ni P. Klinger
uczennica kons. lipskiego gra [illegible]
ze współudziałem p-ni Manopi Schwiżitko,
niezłej śpiewaczki opery warszawskiej
jakiejś primadonny tej [illegible]
ale głos niepokaźny słabo wyrobiony.
[illegible] i Jana Jakowskiego skrzyp-
ka prof. kons. warsz. ton czysty
mechanizm wyrobiony

Mało nas zawitać w tym czasie
nie Władysław Miller śpiewak
ten wówczas w 1800 znany tylko
starszej naszej generacyi jeszcze.
Tej świetnej ozdoby opery
warszawskiej z przed 1860 w
tym bowiem czasie od 1858 do 1862
Miller obok Dobrskiego Troschla
i Kóhlera należał do stałych człon-
ków opery naszej. 1862 udał się
do Medjolanu i [illegible] aż do ostat-
nich czasów śpiewał zagranicą.
D. 31 Marca w teatrze Victoria
„Wianek Tanncza" obraz scenicz-
ny w 4 aktach ze śpiewami i
tańcami przez A. Grabowskiego
muzyka A. Pawiggi.
Pierwszy występ [illegible] Do-
weste Camilli Marszopka

Kiedyś obchodzim grobową pamiątkę
sobotę ustrojona będzie w kościele
Wiktorja śpiewy odprawiane miały u-
roczystości. Nowość tą zaczęto wpro-
wadzać publiczności miłego nie-
dawno między nami muzyka ś.p.
Stefana Surzyńskiego pod
którego dyrekcyą amatorowie
śpiewy te wykonają.
Dn. 14 Kwietnia w teatrze Variétés
„Czartowska Kawa" obecz Ludowej
w 2 aktach ze śpiewami i tańcami,
mi napisanej przez Pana Kazimierza,
na Galasiewicza muzyka Adama
Wrońskiego.
W którym przed ~~akta~~ komicznego dziełkiem
operetki jak Angeli Balcza-
rek.
Dziś w Warszawie emigracya ach ojczyzna

Śmiesza muzyka K. Hofmana. A. Koszutowski wstawił od siebie-
kę i wziął z innych koncertów po ogródkach.

Grany w teatrze „Bliźniak i kominiarz ze śpiewami i tańcami, przez J. N. Kamińskiego muzyka Zarzyckiego.

Dn. 14 Lipca „Walka o córkę" melodramat w 5 aktach ze śpiewami i kupletami oryginalnie napisany przez Pawła Kamińskiego z muzyką Kornela Nowackiego Od. uwieńczony na konkursie Cahanowi w 1888.

D. 27 Lipca „Zaczarowany pod-fontem czyli Tambor major i markietanka komedyjo opera

ne w 3 aktach przez Anczykowskiego muzyka Danszego.

D. 27 Sierpnia „Gdzie mężczyźni żoną" farsa w 3 aktach ze śpiewami przez Gr. Golańskiego i J. A. Pozłowskiego muzyka Gr. Rolcarka.

Przegląd Tygodniowy r 1880

N 36 Dom Słowika wyszedł z druku na sztychach Górskiego 141.

W Krynicy w koncercie wyszły: „Marsz z operetki" Zawadzkiego „Polonez" Grabowskiego, „Dumka pożegnalna słowa Komara muzyka M. Modrakowskiego. (N 1).

Biernacki: Koncert w Sztokholmie.

Zygmunt Noskowski ukończył cykl krakowiaków na 4 ręce dla firmy Galińskiego H. Ortes (N 8).

Zmarł w Paryżu w jesieni,

szych dniach marca 1880 Woj. Sowiń-
ski urodz. 1805 we wsi Łukaszówce
gub. Podolskiej.

Krzysztof Biernacki powrócił ze
Szwecyi do Poznania (№ 10).

Syn Ignacego Dobrzyńskiego
wydał „Symfonię charakterystyczną" swego ojca,
ca, zostającą dotąd w rękopiśmie (orkie-
strowym) w układzie na 4 ręce
(fortepianowym). (№ 22).

Wyszła w Lipsku u Drakmie „Para-
fraza na tematy polskie" Lud-
wika Grossmana (№ 25).

Wł. Żeleński wydał w Krakowie
u Krzyżanowskiego „Róża
zwiędła" słowa Kozera i „Nie-
pewność" słowa Mickiewicza (№ 41).

W Tule wystąpiła wiolonczelistka
Helena Wasowicz z powodzeniem. (№ 50).

<u>Kroniki miasta Lwowa przez</u>
<u>D. Zubrzyckiego</u> str. 445.

1698 i 1699. Napomknąć tu i
przy czem tego wieku malarzy, iż
istniała w owych czasach tegoż i długi-
czas we Lwowie <u>konfraternia</u>
<u>muzyków.</u> Ci składali się z dwu
klas włoskiej i serbskiej. Do
włoskiej muzyki należeli ins-
trumentaliści tudzież śpiewa-
ków jaki i wokaliści, zaś do
serbskiej skrzypkowie, cymba-
liści i inni tym podobni.
Muzykanci obowiązani byli bez-
płatnie grywać w kościele
podczas świąt. większych i Bo-
żego Ciała. Na weselu płaco-
~~[illegible]~~ za całe wesele każdemu,
[illegible] i muzykantowi włoskiemu

po ciotkach a oni obowiązani byli
grać i śpiewać. Zapłata ta była za wiel-
kie wesele które zaczynało się we
czwartek na wieczór, a kończy-
ło w poniedziałek w nocy. W
piątek wieczorem nie grano.
Dobrzy brali z Rusiani na osobę
podczas wesela po 2 złote a za
bandziuki przez noc po 1/2 zło-
tego. Na weselach małych
którym kościej trwało jak powy-
żej opisano brali pierwsi po
5 złotych lub jak się ugodzili
to i, a razem mniej gdy krócej
trwało. Wynagrodzenie w złotych,
co stanowiło maximum
zapłaty nie przekraczające być
mniej (Polski muzyki
przystępna na nie

Stanisław Pepłowski
Teatr Polski we Lwowie 1780–1881.
Lwów 1889.

W ~~historyi~~ „Historya miasta Lwowa przez Bartłomieja Zimorowicza ułożona między dzieje tego miasta po łacinie napisana, a teraz na polski język przez Marcina Piwockiego przełożona i Lwów – J. Schnayder 1835 str. 205–206 – czytamy: „Dnia marca przy uroczystym wjeździe arcybiskupa Jana Solikowskiego w r. w Marcu 1583. na cześć (przyjęcia tegoż): który był św. Janowi Chrzcicielowi poświęcony. Gdy arcybiskup magistrat i gości do stołu przyjmował nastąpiła szkoła publiczna (przy katedrze obrządku łacińskiego przed początkiem XV wieku)) nauczycielami obcemi

i domowemi [illegible], przed domem wa-
gi [illegible] przedstawiła widowisko
i w [illegible] jakby w [illegible] wyo-
brażni poprzednika Chrystusowego
ze zwierzętami dzikiemi, [illegible] u-
[illegible] to jest [illegible]
która zwierzęcy [illegible], patrz
[illegible] wybawiciela, po
którego mowie pobudzającej [illegible]
[illegible] jednorożcowi [illegible]
Arcybiskupa klaniając się i zni-
żając kolana hołd oddał. Kiedy
[illegible] [illegible] zapiew wier-
szopisa [illegible][x] (x Mar-
cjalisa) [illegible] powtarzał.
Widziałem [illegible]. W tylnej
części [illegible] metropolitalnego
[illegible] i [illegible]
podobny tego jednorożca [illegible]

i więzieniu miłości zapłakanego, na tono kościoła wprowadził prześladowania, a na końcu tego widowiska śpiew dziękczynny św. Ambrożego z muzyką do śpiewu.

Część pierwsza. Pierwszy teatr polski we Lwowie 1780–1799.

I Teatr niemiecki we Lwowie Göttera, Dorfa (1776) Teatr polski: Tomasz i Agnieszka Truskolascy, Kazimierz Owsiński, Wojciech Bogusławski (1780).

II Teatr niemiecki we Lwowie: Hilferding, Toscani. Scena Warszawska. Bogusławski dyrektorem w Teatrze Królewskim (1783) Pobyt Bogusławskiego we Lwowie (1787).

III Dominik Morawski we Lwowie (1793–4) Scena Warszawska 1794. Bogusławski przybywa do Lwowa w

Styczeń 1795, - zakład z Bullą. Bogusławski dyrektorem teatru polskiego (1795) Amfiteatr w ogrodzie Jabłonowskich (1797) Sezon zimowy (1797-1798) Sprawy rodzinne, Hamlet, Balet, wyjazdki polityczne - Bogusławski zakłada dyrektora sceny niemieckiej (1798) Wyjazd i kłopoty Bogusławskiego w 1799 - Żółkowski; Kamiński; Benza, śmierć Owsińskiego.

Dzieje Stałego Teatru

Henryk Bulla właścicielem dla teatru profesjonalniejszego (1787-95. Przywilej nadany Bulli przez rząd. Bulla sprzedaje budynek teatralny gminie miasta Lwowa (1801) Kontrakt dzierżawny budynku teatralnego zawartego między Bullą a miastem (1802).

Część druga. Stała scena polska we Lwowie 1809–1881. — Wstęp. Lata 1799–1809. Jan Nepom. Kamiński. Stan życia muzycznego we Lwowie w pierwszych dziesiątkach lat <u>XIX</u> wieku. Brak sceny polskiej we Lwowie w latach 1799–do 1800. Przedstawienia amatorskie urządzane przez J. N. Kamińskiego ~~pro~~ <u>w teatrze miejskim</u> (1800). Wędrówki trupy Kamińskiego w Kamieńcu Podolskim, w Dubnie, w Krzemieńcu, w Kijowie i Odessie w latach 1805–1809. Przedstawienia amatorskiego w pałacu Wronowskiego (1804). Dramaty Starowskiego i Kengara (1807).

<u>1</u>

Teatr polski pod dyrekcją Jana N. Kamińskiego. Wypadki polityczne 1809 r. Lwów w r. 1809. Kamiński we Lwowie (maj 1809) Przedstawienia odzwierciadlone na scenie Polskiej. Rzeczpospolita uwolniona, Scena patryotyczna a [illegible] z [illegible], [illegible] na [illegible]; Uroczystości imienin Napoleona w Żółkwi (15 Sierpnia) Spory Kamińskiego z rządem austryjackim. Scena polska została się we Lwowie (1809) Roku 1811, Nowakowski, Szczurowski, Benza, Dzieje sceny polskiej w latach 1812-1813. Publiczność lwowska, Repertuar, Działalność literacka Kamińskiego. Skład Tow. polskiego. Karol Lipiński — Cenzura Dzieje sceny polskiej w latach 1814—1819.

Kamiński współdziałacz teatru niemieckiego we Lwowie (1819).

Kapelmistrzem orkiestry był w latach 1810–1814 Karol Lipiński (w odróżnieniu znajduje się bardzo biografijka Lipińskiego, która utrzymuje się, że dziecko zdradzał wielkie zdolności muzyczne i samouczek nauczył się grać na wiolonczeli i skrzypcach. Otrzymawszy w 1810 miejsce dyrygenta orkiestry sceny polskiej, oddał się wyłącznie skrzypcom...

W latach 1829–1835 zamieszkał stale we Lwowie robiąc z tąd wycieczki do Warszawy i [illegible]. 1835 puścił się w podróż po Niemczech, Francji, Anglii – 1839 do Drezna [illegible].

Po Lipińskim objął batutę dy-
rektorską Szczwaczyński i pełnił
ją w teatrze lwowskim do r 1818. prze-
zem zarząd teatru w Krakowie;
w Warszawie około przebywał we
Lwowie. Po r 1830 prowadził orkiestr.
i teatru polskiego w Poznaniu. W la-
tach 1840–42 znów we Lwowie
jako dyrektor muzyki kościelnej
u Dominikanów. W r 1842 przenió-
sł się do Lublina, gdzie przeżył do
1857. Zmarł we Lwowie
20 paźd. 1859.

Str 74. W r 1814 przedstawiono
operę następną: Syrena z
Dniestru czyli Tarasowa w Tara-
patach cz. II muzyka Kamińskiego
z dodatkami innych kompozytorów
Lipińskiego, „Laskawi

poezyi Karpińskiego i inne (wyszczególniać będę w pamiętniku tylko nieznane opery).

27 Maja 1814 w czasie kontraktów przedstawiono komedyooperę „Kłótnia przez zakład" tekst J. N. Kamińskiego z muzyką Lipińskiego, cieszącą się dzięki muzyce i wybornej grze Kamey w roli Sowizdrzalskiego wielkim powodzeniem. Pomimo wielkiej popularności cieszą się na scenie lwowskiej obie części Syreny z Dniestru" opery bajecznej (przeróbki z Donauweibchen Kauera) Lipiński dorobił drobne części po kilka numerów oryginalnych. Kamiński zaś wespół z Dominikiem Sobolewskim zlokalizo-

ucli i poprawili i przekładano i tekst sztuki. Tytułową partję [illegible] „[illegible]" śpiewała: Kamińska, Starościnę: Benza, Kasztelana Nowakowski, Towarzysza Skrzynecki. Szczegóły całości ? przedstawiono 20 Maja a [illegible] o [illegible] [illegible]. i [illegible] [illegible] przed. stawiani [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] w gazecie lwowskiej nr 47.

Polonez [illegible] z „Kilof" ni pomimo [illegible] wyrobił sobie prawo obywatelstwa we Lwowie i długie lata rozbrzmiewała się jego melodja po ulicach ~~[illegible]~~ miasta. (Kronika Teatru polsk. we Lwowie z r. 1814 str. 20-24 zawiera te szczegóły, w kształcie Polonezu).

„Gdzież się podziało mi wiele złoty

Kiedy krótkosz na wyloty
Z szamerami i pętlicami
Brała górę nad modami.
Dzisiaj wszystko idzie modnie
Kuso zgrabnie czasem głodnie
Wszystko idzie à la gusto
Na Tobie u wszystkich wszędzie pusto.
Bo dziś minął ten wiek świetny
Kiedy człowiek był pobożny
Nie znał co to bieda jaka
Golnął Węgrzyna, nawet Polaka
Teraz dawnego gdzie bierze
Wszystko zepsute lecz nieszczere
Niby pięknie i wesoło
Zawsze skrytnie zawsze goło.

Nr 89. Deklamacja Jasiowy ossowy
„Stary Zamek na Krosnie"
rewizorza i „Pieśnia polska"

(Walentego Gliszczyńskiego z r. 1820)
w ortografii. Zbiór muzyki do
Dramatycznej opery „Zamek na
Czorsztynie" przez Karola Kurpiń-
skiego wydrukowanej (str. 55-56).
Zbiór ten nazywał „Karol Kurpiń-
ski" ale jest więcej w nim Kurpiń-
skiego na równi z Mozartem
i Dalayrakiem.)

W Operach przedstawianych w
tym okresie Elsnera i Kurpiń-
skiego pominąłem oprócz powyżej
podanych.

II Teatr Polski pod Dyrekcyą Pana Woj.
Kamińskiego. Rok 1820. Repertuar.
Catalani, Campsi, – drugi garda, Marya
Stuart, Pierwsza wycieczka do Krakowa,
Rudkiewicz „Gliński". Rok 1821
Pierwsza potyczka do Stanów oświecenia,

Repertuar; „Machabeusze" „Dziewica orle-
ańska" Rok 1822; Repertuar Wyciecz-
ka do Kamieńca. Hang, Ks. Hanusz,
Skrzypek [illegible], Rok 1823. Przyjęcie
arcyksięcia Karola Franciszka i Cesa-
rza Franciszka I, ks. Metternich, Rok
1824. Aleksander Fredro, Druga wy-
cieczka do Krakowa, Repertuar, Rok
1825. [illegible] [illegible] 2000
Zł [illegible], Długi Kamińskiego,
Repertuar, [illegible]. Rok 1826. Skończe-
nie repertuaru, Wycieczka do Kamień-
ca, i ~~Krakowa~~ Kamieńcowa, Rok 1827.
Repertuar, i dokonanie swego koncertu,
Części aktorów Dzieje przedstawienia
w Tarnowie, Rok 1828 Nowi aktorzy
pierwszego Repertuar, Niespodzianie
[illegible], Druga wycieczka do Tarnowa,
Don Carlos, Rok 1829 Repertuar

Trzecia wycieczka do Krakowa, Roku 1820
Kamiński daje administracyę teatru
i Wreszcie Towarzystwu akcyjnemu
Repertua. Ostatnie przedstawienie
pod dyrekcyą Kamińskiego dnia
2 lipca 1820 r.

W r. 1820 wznowiono jako przedstawienie
także grywaną komedyoperę Dam-
nowskiego „Szyszko i Szczypski"
do której nową muzykę napisał Stro-
bi Szczurzyński (Wiener All-
gemeine Theater Zeitung 1820 n 85
zawiera ocenę Zboyńskiego, Kantora
na Orosstynie (Kopińskiego)
i Hamleta):
Trzeciego roku grano tu też Theatera
Oblężenie Smoleńska z aryami
Lipińskiego

Po ustąpieniu Szczurowskiego
(1820) Dyrygował orkiestrą najpierw
pierwszy skrzypek Bauer, na-
stępnie Lenort Dyrektor orkie-
stry przy scenie niemieckiej.
W r. 1825 pomiędzy innemi
obcemi ~~lub~~ tłumaczeniami
grano letnie 22 Czerwca „~~Fra~~
[illegible]
[illegible] czyli [illegible]
i [illegible]" Kamińskiego
muzyka Rollerka, tudzież
pantomimę pt. „Złoty Klucz
czyli Romantyczny Arlekin"
układu Wilhelma, muz. Rollerka.
W 1826 oprócz innych operetek
przedstawiono d. 17 Czerwca na do-
chód tancmistrza Wilhelma
pantomimę „Ogród Arlekina

czyli Zjawisko Duchów" z muzyką
Kachgabera.
W tymże też roku wystąpił z koncer-
tem „na dawne Dumki" g łotni
Pani o Drogolskiej) — W r. 1827 —
wystąpił też i słynny skrzypek
K. Lipiński z koncertem włas-
nym wykonanie i własnej kompo-
zycji (12 Czerwca). 24 Lipca
przedstawiali się bracia Lipiń-
scy Feliks i Antoni Lipiński
Oktawa wystąpił Karol Lipiń-
ski a 15 grudnia Kamila Kastellel
W r. 1828. — 5 grudnia opera
Skalmierzanki muzyka Damse-
go (którą grano także i w
przekładzie niemieckim p. t.
„Die Mädchen von Skalmierz"
(Mnemosyne 1828 № 99).

Rok 1829 Osobiste dyrygowanie Skarbka Dramatem.

III Teatr pod Zarządem Towa-rzystwa akcyjnego. Rok 1830: Zawiązanie Towarzystwa akcyjnego Komitet. Otwarcie teatru dnia 24 Września, w szopie przy Krakow-skiej — Nowakowski i Chmie-lowski w Warszawie — Reper-tuar. Rok 1831: Epidemia we Lwowie — Zgoda z artysta-mi na udziały (15 Października) Rok 1832: Repertuar.

Teatr pod Zarządem Spółki artystów. Rok 1832 Wydzierżawienie teatru spół-ce artystów Komitet spółki. R. 1833 Fredry Śluby panieńskie i Dożywocie - R. 1834 Fredry Zemsta

[illegible], Kozłaniowskiego. [illegible]
Zgoda, Wyjazd do Czerniowiec. R.1835
Teofil Franowski, [illegible], Wy-
jazd do Stanisławowa. [illegible]
Dzieci Jodłowskich przez Gorczyń-
skiego i Pola, Zajście pomiędzy
Kamińskim a artystami z powodu
[illegible] Aktorów. R.1836 Ko-
załaniowskiego V akt, [illegible]
Za Marnotrawca, R.1837 Prośba
Kamińskiego do Aktorów o podwyż-
[illegible] o [illegible] R. 1838
[illegible] [illegible]. [illegible]
[illegible] artystów do [illegible].
R.1839 Petronela [illegible]. Wy-
jazd do Tarnopola, Nowakowskiej
w Krakowie R.1840 Teresa Pal-
czowska, [illegible], [illegible]
R.1841. Król Lir, Towarzystwo pan-

ny Georges, Niefortunna wy-
cieczka do Tarnopola. Wszystko zda-
wiona na zeznaniu niemieckiej-
[illegible] Aspergerowe. W 1842 Ko-
morowski i Smolki i [illegible]. Ostat-
nie przedstawienie w Skarbowym
teatrze. Dalsze koleje i jego i
śmierć Konarskiego?



Ks. Delgasera opowiadaniem przed-
stawiono młodzieńczy spiskowy-
[illegible] aktor autor nie wymie-
nił nazwiska kompozytora. —
Obecnie jednak wracając do
początku dzieła ~~wyjaśniając~~ uspra-
wiedliwiam niewiarygodnie mo-
że mieć ono znaczenie;
1809 Towarzystwo teatralne z
aktorów komedya opera Ummertkiego

18[illegible].
„Dzwonek na gromnicę" jedno-
aktówka tamtego opera Dmuszewskiego,
sztuka.
1814 Ruszko Cymbalik Kamiń-
ski — tamtego opera Zawody w
piekle, i Wzbronione wizyty (Dmu-
szewski) — Szkoła wygody — Dmu-
szewski — Nieszczęśliwe jeszcze
ale Dmuszewski —
W 1815 ma 1816 w roku tym
przedstawiono po raz pierwszy
Zabobon albo Krakowiacy i górale op. II
Kurpińskiego
W 1817 ma 1818 tamtego opera
Piast i Kozłowski nad. Dmu-
szewski. Obiadek i Magdusia
Dmuszewski — Świętojańska
noc —
1819 Lekcyjka na gospodarza

Dzień Ceftri nad Adorzi Dmuszewski.
Stryjowie i Stryjenki. Dmuszewski
Tarantula z francuz. Szpak Pro-
nak z franc. Dmuszewski.
Opera naczelna (bocky) podrywała się
Kaz się rozwija zdolny magnat dla
publiczności warszawskiej. Przez gry-
wanie przy i latach poprzednich
Szymona Dmitrowa, Żółtka
Imperatora, Obu ulgaż..., ka-
Kwestarów i Jana z Paryża
które mimo wspomnień wdzięki
rozkoszy o rozkoszach ...
Komnie z operami... tej
...o Kamieński o tymsowskim
Wieliczkowski, Zamek na Czor-
sztynie, i Gładysza
W roku 1820 Kurpiński operę
Stara Komnatka czyli Papugi.

przez D'Alloi's [illegible] Zatkow-
ski i grywana w [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] i [illegible] do
której muzykę dorobił [illegible]
[illegible]. Komedjo-opera pt. „Mo-
[illegible] której [illegible] trudno dać na-
[illegible]. —

1821 Komedjo-opera i [illegible]
[illegible] czyli [illegible] w [illegible]
[illegible] i [illegible] i [illegible] nowego
[illegible].

Melodramy Machabeusze i
franc. tłum. Kudlicz i „Moj[illegible]
Klingemana muz. Seyfrieda
tłum. Janowski.

1822. Komedjo-opera [illegible]
i [illegible] i [illegible] dwa [illegible]
opery [illegible] czyli Diabełek
[illegible] muz. Herolda Harold

niczony Harolda i Alina
królowa Golkondy, Harolda.
1820. nie wzmiankowana aż do
1824 (do Kochanowa). Kopciuszek
Szczęśliwa. Opera.
1825. Kasztelanka i [illegible].
Sielanki [illegible] Sebastiani
Twardowski mazur. Polonez
Szlachta czynszowa czyli Kłótnia
o [illegible] z [illegible] Komisarski.
Wesele na Powązkach
Majeranowskiego.
1826. Komedyo opera [illegible]
czyli Podejrzliwość i [illegible]
nie — opera: Siedem dziewcząt
pod bronią.
1827 Komedyo opera Trzy dni
w Krzeszowicach Majeranowskiego
nuta z [illegible], — Kościół

114.
zarówno śpiewacy i Drzewa,
obiegu Średniowieczny jednym Czorsztyna.
1828 Komedjo opera Małżeństwo z
rozwagi Leśniewski ks. A. Hrynicki
który wcześniej z wodewil Müllera
i muzyka z Alzacyi Aubera.
Maldrżan Trzy tygodnie lat czyli
zięcia Sinlisa i fran. m. Donse.
1829. na 1830 komedjo opera
Wilk na Petersburg i Opera
Dworzanka Królowa Golkondy
czyli Zima w obrotach — Sa-
muel Zborowski czyli wielka
polonia i Czarnym ptakiem,
pieśń obiegu.
III 1830 na 1831. Komedjo
opera Wojaczek z Ukrainy
~~IV 1832~~
IV 1832. Marja Rosa czyli Noc

Bożego Narodzenia,
W 1835 Komedyo opera Trzy dni w Lublinie
1836 nic. 1837 nic. R. 1838.
Melodram [illegible] W [illegible] [illegible]
Brodowiczowie we wszystkich z Cyrulika i Weln. Strzelca.
Komedyo opery Antoni i Antosia.
1839 Melodram Król Lol, dwie angiel-skie [illegible] i grabarz mm. Schiel... wymaga się [illegible] [illegible].
R 1840. Komedyo opera Biedny rybak Melodram Wychowanka w Tod-ningtonie.
1841. Komedyo opery Pułkownik z r 1789 (Malosville) Mina córka Burmistrza i Nocleg w Apeninach Fredry.

Walerjan [illegible] wykształ-
ca kultury (Nestroy).
W pierwszej [illegible] dobrze,
[illegible] Hagonowski w Tarno-
wie [illegible]
przyjęła go przychylnie [illegible]
[illegible] go [illegible]
[illegible] opanował scenę [illegible]
([illegible] około
wielkie zdolności [illegible]
i innych [illegible] do partyi
[illegible] opanował scenę [illegible],
aby i [illegible]. Tu
[illegible]
roku 1808. Dyrektor Mirecki [illegible]
poznał w nim [illegible] materjał
bez baryton i sprawdził go do
wystąpienia na scenę. Ale wystą-
pił po raz pierwszy na scenie

Kochowskiej w Wolnym Mieście 29 Grudnia 1844 i zdumiała publiczność fenomenalnym głosem i świetną grą. Zmarła niestety już w 1848.

IV Fundacya Skarbkowska

St. hr. Skarbek. Budowa gmachu teatralnego we Lwowie. Przywilej teatralny — Ugoda z Wydziałem Stanowym. Fundacya Doktoryzka. Zakład emerytalny dla artystów sceny skarbkowskiej.

VI Teatr pod zarządem hr. Skarbka

Rok 1842: Targi i odpustowi — Otwarcie teatru — Aszpergerowa i Dawison — Wanda Siemaszkowa Stary mąż i żyje prawy. Rok 1848. Hasło, Przedstawienia we Lwowie

i Żydów – Żydzi – Dawisonowi odczytano. Rok 1844 Nowe sztuki i Warszawy, Chodakowskiego Józef Rychter, w Medea, Zamojskiego Występy trupy Towarzystwa – Karpaccy górale i Obraz na pierwsze, piętrowa – Występ Ignacego Komińskiego – Debiut T. Donacki[ej] – Rok 1845 Debiut M. Cyprowskiej i wystąpienie Amelii Rzeszowskiej. Debiuty Polisz[czuk]a, Schaffa i Skwarczyńskiego. – Rok 1846. Rozruchy w teatrze – Marya Joanna – Wystąpienie Dawisona. Rok 1847 Ciągłe niepowodzenia teatru – Bracki zaprowadzono. Rok 1848 Era rewolucyjna – Śmierć Skarbka, Karol Ks. Jabłonowski.

W latach poprzedzających nie ~~był~~
było wcale a wcale mowy o muzyce
tej opery lub operetki. Dopiero w
1845 przerobił [illegible] z ob-
cego [illegible] „Cyrulik [illegible]
[illegible] który zilustrował muzyką
Rollaczek (80 [illegible]).

W 1845 r. 10 listopada rozpo-
czął Jan Köhler zawód artystycz-
ny drobną rólką Gwiazdora w
Marnotrawcy i przez dłuższy
czas używany był w pomniejszych
rolach w dramacie i melodra-
macie. Dopiero 1848 zwrócono
uwagę na wokalne zdolności
młodego artysty i przydzielono mu po-
ważniejsze partie
(Hinko w [illegible],
[illegible] w Marnotrawcy, Szymon
w [illegible])

W r. 1846 Poruczonym przedsta-
wił a warszawskiego opowiadania
zyskiwało „Proba rozgrzania” z niem-
czyzny Pollaka (Kapelmistrz
[illegible] zasady). 27 Grudnia.
W r. 1847 melodrama Pollaka
(1 Marca) Chłopka milionowa
nie przyczyniła się w niczem do
podniesienia artystycznej wartości
repertuaru.
W r. 1848. D. 11 Kwietnia odbyło się
amatorskie przedstawienie w
teatrze na rzecz uwolnionych więź-
niów stanu. Odegrano sztukę
oryginalną i krotochwilę [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] prze-
czę M. B. Andrzejewicza
pt. Do Wszystkich. (Wiersz
ten śpiewany wielokrotnie w

w teatrze miał ok. 4 odczyty.
Illustrowali go muzyką Kessler i Orzeszyński.

Do Rozstrzelanych

Broni! Broni! wszyscy grożą.
Cóż wasze prośby na dłoni?
Prawda w [illegible] nasza [illegible]
Ludzie znana broni!
Ostre szable to robota
Śmiała myśl to grom
A miejsce złota w miejsce [illegible]
Co nas zbawi dom
Wierzcie w jedność i porządek
Rośnie [illegible] dłoni
W tym [illegible] tym porządek
Gdzie nadzieja nam.
Widząc jeśli przemawiamy
Tych prawdzie obrona
[illegible] niezgody [illegible] w [illegible]
Wytrwać się a krwią.
Lecz szyderców w takiej zbrodni
W[illegible] kłodę część?
Gdy ciosy w ścisłej grozie
Siebie każą by mieć?

122

Piosenka 122

1. ...
2. Trzeba ... ...
...

Niech przepadną nam niezgody
Co nas cofa wstecz
Wszak my bracia, nie narody!
Kto nie wierzy — precz...

Ciąg dalszy ...

w starym notesiku